

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกันที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมสภาัจฉา ผู้วิจัยได้ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบสองทาง (Two way MANOVA) วิเคราะห์ข้อมูลและใช้สัญลักษณ์ดังนี้

การเสนอผลการวิจัยเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

n	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	หมายถึง	ผลบวกคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
df	หมายถึง	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
MS	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบข้อสมมติฐานและนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกันที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมสภาัจฉาก่อนทดลองและหลังทดลอง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกันที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมสภาัจฉาก่อนทดลองและหลังทดลอง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของแต่ละระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมสภาัจฉา

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนา ของนักเรียน ที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกัน ที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมสภาัจฉาก่อนทดลองและหลังทดลอง

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนา ของนักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกัน ที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมสภาัจฉาก่อนทดลองและหลังทดลอง โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปรากฏรายละเอียดดังตาราง 3 - 4

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนาของนักเรียน ที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกัน ที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมสภาัจฉาก่อนทดลองและหลังทดลอง

กลุ่มทดลอง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				เจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนา			
	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		ก่อนทดลอง		หลังทดลอง	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
กรณีตัวอย่าง	17.36	3.498	25.82	6.260	119.36	5.532	129.50	8.775
ธรรมสภาัจฉา	15.39	3.531	24.75	6.764	115.89	2.897	128.82	10.314

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่าง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ย 17.36 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.498 หลังทดลอง มีค่าเฉลี่ย 25.82 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.260 และมีเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนา ก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ย 119.36 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.532 หลังทดลอง มีค่าเฉลี่ย 129.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.775

นักเรียนที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบธรรมสภาัจฉา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ย 15.39 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.531 หลังทดลอง มีค่าเฉลี่ย 24.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.764 และมีเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนา ก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ย 115.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.897 หลังทดลอง มีค่าเฉลี่ย 128.82 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.314

ตาราง 4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนาของนักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกัน ก่อนทดลองกับหลังทดลอง

กลุ่มทดลอง	ตัวแปรที่ศึกษา	n	\bar{X}	SD	df	t	Sig.
กรณีตัวอย่าง	ผลสัมฤทธิ์ก่อนทดลอง	28	17.36	3.498	27	11.370	.000
	ผลสัมฤทธิ์หลังทดลอง	28	25.82	6.260			
ธรรม	ผลสัมฤทธิ์ก่อนทดลอง	28	15.39	3.531	27	11.887	.000
	ผลสัมฤทธิ์หลังทดลอง	28	24.75	6.764			
กรณีสถาปัตยกรรม	เจตคติก่อนทดลอง	28	119.36	5.532	27	7.643	.000
	เจตคติหลังทดลอง	28	129.50	8.775			
กรณีสถาปัตยกรรม	เจตคติก่อนทดลอง	28	115.89	2.897	27	6.519	.000
	เจตคติหลังทดลอง	28	128.82	10.314			

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกันที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังทดลอง สูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบธรรมสาส์นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังทดลอง สูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกันที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างมีเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนาหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบธรรมสาส์นมีเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนาหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนา หลังทดลองของนักเรียน ที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกันที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมสาส์นก่อนทดลองและหลังทดลอง

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนา หลังทดลองของนักเรียน ที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกันที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมสาส์น โดยค่าการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของความเท่ากัน ในเมตริกความแปรปรวนร่วม และผลของความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนาของนักเรียนก่อนทดลองปรากฏรายละเอียดดังตาราง 5 - 6

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์สถิติ Box's test ในการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของความเท่ากัน
ในเมตริกความแปรปรวนร่วม ก่อนทดลอง

รายการ	ค่า
Box ' M	25.479
F	1.523
df 1	15
df 2	12056.032
Sig	.088

จากตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์สถิติ Box's test ในการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของความเท่ากันในเมตริกความแปรปรวนร่วม พบว่า ค่าสถิติอยู่ที่ระดับ .088 มากกว่า .05 แสดงว่าผลการทดสอบสถิตินี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของความเท่ากัน
ในเมตริกความแปรปรวนร่วม ผู้วิจัยจึงไม่นำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชา
พระพุทธศาสนา ก่อนทดลอง ไปเป็นตัวแปรร่วมในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 6 วิเคราะห์ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนา
ของนักเรียน ก่อนทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	ตัวแปรตาม	df	SS	MS	f	Sig.
การจัดการการเรียนรู้	ผลสัมฤทธิ์	1	46.713	46.713	6.067	.017
	เจตคติ	1	170.426	170.426	8.834	.005
ระดับความฉลาดทางอารมณ์	ผลสัมฤทธิ์	2	275.894	137.947	17.943	.000
	เจตคติ	2	37.227	18.613	.965	.388
การจัดการการเรียนรู้และ ระดับความฉลาดทางอารมณ์	ผลสัมฤทธิ์	2	7.357	3.678	.478	.623
	เจตคติ	2	55.722	27.861	1.444	.246
ความคลาดเคลื่อน	ผลสัมฤทธิ์	50	384.403	7.688		
	เจตคติ	50	964.557	19.291		
รวม	ผลสัมฤทธิ์	56	15737.000			
	เจตคติ	56	776017.000			

จากตาราง 6 สรุปดังนี้ได้ว่า

1. การจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างกับแบบธรรมสาส์กัจฉามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียน ก่อนทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างกับแบบธรรมสาส์กัจฉามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนา ก่อนทดลอง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกัน ที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมสาส์กัจฉามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนทดลอง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนา ก่อนทดลอง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนา หลังทดลองของนักเรียน ที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ต่างกันที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมสาส์กัจฉา โดยหาค่าการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของความเท่ากันในเมตริกความแปรปรวนร่วม และผลของความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนหลังทดลองปรากฏรายละเอียดดังตาราง 7 - 8

ตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์สถิติ Box's test ในการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของความเท่ากันในเมตริกความแปรปรวนร่วม หลังทดลอง

รายการ	ค่า
Box ' M	22.642
F	1.353
df 1	15
df 2	12056.032
Sig	.161

จากตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์สถิติ Box's test ในการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของความเท่ากันในเมตริกความแปรปรวนร่วม พบว่า ค่าสถิติอยู่ที่ระดับ .161 มากกว่า .05

ตาราง 8 วิเคราะห์ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนา
ของนักเรียน หลังทดลอง

แหล่งความแปรปรวน	ตัวแปรตาม	df	SS	MS	f	Sig.
การจัดการการเรียนรู้	ผลสัมฤทธิ์	1	7.817	7.817	.624	.433
	เจตคติ	1	2.516	2.516	.082	.775
ระดับความฉลาดทางอารมณ์	ผลสัมฤทธิ์	2	1634.945	817.473	65.207	.000
	เจตคติ	2	3268.667	1634.334	53.570	.000
การจัดการการเรียนรู้และ ระดับความฉลาดทางอารมณ์	ผลสัมฤทธิ์	2	18.572	9.286	.741	.482
	เจตคติ	2	124.986	62.493	2.048	.140
ความคลาดเคลื่อน	ผลสัมฤทธิ์	50	626.831	12.537		
	เจตคติ	50	1525.432	30.509		
รวม	ผลสัมฤทธิ์	56	38114.000			
	เจตคติ	56	939177.000			

จากตาราง 8 สรุปดังนี้ได้ว่า

1. การจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างกับแบบธรรมสาส์นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังทดลอง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียน หลังทดลอง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างกับแบบธรรมสาส์นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังทดลอง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาหลังทดลอง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมสาส์นกับระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมสาส์นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังทดลอง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาหลังทดลอง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนาของแต่ละระดับ
ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่าง
และแบบธรรมสภาัจฉา**

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนาของแต่ละระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่าง และแบบธรรมสภาัจฉา โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและผลต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนาปรากฏรายละเอียดดังตาราง 9 - 13

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ของนักเรียน ก่อนทดลองและหลังทดลอง

การ จัดการ เรียนรู้	ระดับ EQ	n	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				เจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนา			
			ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		ก่อนทดลอง		หลังทดลอง	
			\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
กรณี ตัวอย่าง	สูง	8	19.89	2.028	32.33	2.236	121.44	5.593	138.33	5.788
	กลาง	11	17.30	3.401	24.60	4.812	119.50	4.649	126.10	7.355
	ต่ำ	9	14.89	3.180	20.67	4.664	117.11	6.092	124.44	5.876
	รวม	28	17.36	3.498	25.82	6.260	119.36	5.532	129.50	8.775
ธรรม สภาัจฉา	สูง	9	18.89	2.667	33.22	2.949	115.89	3.822	142.11	4.986
	กลาง	8	14.50	3.625	23.13	3.603	115.38	3.068	124.13	5.276
	ต่ำ	11	13.18	1.328	19.00	2.098	116.27	2.005	121.36	3.171
	รวม	28	15.39	3.531	24.75	6.764	115.89	2.897	128.82	10.314

จากตาราง 9 พบว่า ระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่าง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสูงก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ย 19.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.028 หลังทดลอง มีค่าเฉลี่ย 32.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.236 กลุ่มกลางก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ย 17.30 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.401 หลังทดลอง มีค่าเฉลี่ย 24.60 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.812 กลุ่มต่ำก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ย 14.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.180 หลังทดลอง มีค่าเฉลี่ย 20.67 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.664 และมีเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนา กลุ่มสูงก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ย 121.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.593 หลังทดลอง มีค่าเฉลี่ย 138.33

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.788 กลุ่มกลางก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ย 119.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.649 หลังทดลอง มีค่าเฉลี่ย 126.10 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.355 กลุ่มต่ำก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ย 117.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.092 หลังทดลอง มีค่าเฉลี่ย 124.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.876

ระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบธรรมสากัจฉา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสูงก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ย 18.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.667 หลังทดลอง มีค่าเฉลี่ย 33.22 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.949 กลุ่มกลางก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ย 14.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.625 หลังทดลอง มีค่าเฉลี่ย 23.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.603 กลุ่มต่ำก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ย 13.18 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.328 หลังทดลอง มีค่าเฉลี่ย 19.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.098 และมีเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนา กลุ่มสูงก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ย 115.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.822 หลังทดลอง มีค่าเฉลี่ย 142.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.986 กลุ่มกลางก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ย 115.38 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.068 หลังทดลอง มีค่าเฉลี่ย 124.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.276 กลุ่มต่ำก่อนทดลอง มีค่าเฉลี่ย 116.27 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.005 หลังทดลอง มีค่าเฉลี่ย 121.36 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.171

ตาราง 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังทดลองของนักเรียนแต่ละระดับ
ความฉลาดทางอารมณ์

ระดับ	n	\bar{X}	S.D.	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	f	Sig.
สูง	18	32.78	2.579	ระหว่างกลุ่ม	1655.623	2	827.812	67.106	.000
กลาง	18	23.94	4.263	ภายในกลุ่ม	653.806	53	12.336		
ต่ำ	20	19.75	3.492	รวม	2309.429	55			
รวม	56	25.29	6.480						

ตาราง 11 เปรียบเทียบคะแนนผลต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการการเรียนรู้แบบกรณีตัวอย่างและแบบธรรมสภาัจฉา โดยใช้สถิติทดสอบของ Scheffe

ระดับ EQ	สูง $\bar{X} = 32.78$	กลาง $\bar{X} = 23.94$	ต่ำ $\bar{X} = 19.75$
สูง $\bar{X} = 32.78$			
กลาง $\bar{X} = 23.94$	-8.83*		
ต่ำ $\bar{X} = 19.75$	-13.03*	-4.19*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 และ 11 พบว่า นักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์กลุ่มสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากกลุ่มกลางและกลุ่มต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์กลุ่มกลาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากกลุ่มต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาหลังทดลองของนักเรียนแต่ละระดับความฉลาดทางอารมณ์

ระดับ EQ	n	\bar{X}	S.D.	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	f	Sig.
สูง	18	140.22	5.589	ระหว่างกลุ่ม	3303.581	2	1651.791	52.930	.000
กลาง	18	125.22	6.413	ภายในกลุ่ม	1653.972	53	31.207		
ต่ำ	20	122.75	4.723	รวม	4957.554	55			
รวม	56	129.16	9.494						

ตาราง 13 เปรียบเทียบคะแนนผลต่างของเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนาของแต่ละระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ของนักเรียน โดยใช้สถิติทดสอบของ Scheffe

ระดับ EQ	สูง $\bar{X} = 140.22$	กลาง $\bar{X} = 125.22$	ต่ำ $\bar{X} = 122.75$
สูง $\bar{X} = 140.22$			
กลาง $\bar{X} = 125.22$	-15.00*		
ต่ำ $\bar{X} = 122.75$	-17.47*	-2.47	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 และ 13 พบว่า นักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์กลุ่มสูงมีเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนาแตกต่างจากกลุ่มกลางและกลุ่มต่ำ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์กลุ่มกลาง มีเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนาไม่แตกต่างจากกลุ่มต่ำ